

CAPUT XII.

Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tamen parantur ad diem occisionis, suntque terra causa luctus: hereditas adversata est Domino suo, & pastores demoliunt vineam Domini, ideo traditur in dissipationem, cuius tamen rursus miserabitur Dominus, vastatis ipsius inimicis.

1. **I**ustus quidem tu es Domine, si disputem tecum: verumtamen iusta loquar ad te: * Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prævaricantur, & iniquè agunt?
 * Tob 21. Hab. 1. 13.
2. Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: prope es tu ori eorum, & longè à renibus eorum.
3. Et tu Domine nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis.
4. Usquequo lugebit terra, & herba omnis regionis sicabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit novissima nostra.
5. Si cum peditibus currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis?
6. Nam & fratres tui, & domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt adversum te, & clamaverunt post te plenà voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona.
7. Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedit dilectam animam meam in manu inimicorum eius.
8. Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odiyi eam.
9. Numquid avis discolor hereditas mea mihi? numquid avis tineta per totum? venite, congregamini omnes bestia terræ, properate ad devorandum.
10. Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcaverunt partem meam: deriderunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis.
11. Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolatione desolata est omnis terra: quia nullus est qui recogitet corde.
12. Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini devorabit ab extremo terræ usque ad extremum eius: non est pax universæ carni.
13. Seminaverunt triticum, & spinas

messuerunt: hereditatem acceperunt, & non eis pròderit: confundemini à fructibus vestris, propter iram furoris Domini.

14. Hæc dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israël: Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Iuda evellam de medio eorum.

15. Et cum evulsero eos, convertar, & miserebor eorum: & reducam eos, virum ad hereditatem suam, & virum in terram suam.

16. Et erit: si eruditi didicerint vias populi mei, ut iurent in nomine meo: Vivit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei.

17. Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsione & perditione, ait Dominus.

CAPUT XIII.

Sicut lumbare Ieremia absconditum in Euphrate computruit; sic Iudæa primam Domino adhaerens, propter superbiam & idololatriam ab ipso abijcitur, omnesque dispergentur: revocantur tamen à Propheta, ut suam penitentiam devirent mala, alioqui Iudas auferetur propter suas iniquitates, qui ad penitentiam nequit adduci ob inveteratam in malis consuetudinem: interponitur etiam Propheta commiseratio.

1. **H**ÆC dicit Dominus ad me: Vade, & posside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud.

2. Et possedi lumbare iuxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos.

3. Et factus est sermo Domini ad me, secundo, dicens:

4. Tollè lumbare, quod possidisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphraten, & absconde ibi illud in foramine petrae.

5. Et abii, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus.

6. Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad Euphraten: & tollè inde lumbare, quod præcepi tibi ut absconderes illud ibi.

7. Et dixit Dominus ad me: Quare non dicitur tibi? Respondi: Quia non sciebam quod diceretis mihi: Respondit Dominus: Quia non est qui aperiat: translata est omnis Iuda transmigratione perfectâ.

8. Levate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?

* Sive Cinctorium.
 Hier. Gr. περιζωα, quod corpori proxime adheret, ut infr. v. 11.

† Quod mandatum statim implevit, inquit Theodoret. Cui congruat Hugo, s. Thomas, Dionysius, & Primarii Rabini. Quamquam Hieron. (proem. com. in Osee) id in typo velit dictum. Distabat autem Euphrates ab Ierusalem 200. circiter leucis.

7. Et abii ad Euphraten, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum esset.

8. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

9. Hæc dicit Dominus: Sic putrescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam.

10. Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in pravitate cordis sui: abieruntque post deos alienos ut servirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli usui aptum est.

11. Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israël, & omnem domum Iuda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt.

12. Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino?

13. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & reges, qui sedent de stirpe David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate.

14. & dispergam eos virum à fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus: non parcam, & non concedam: neque miserebor ut non disperdam eos.

15. Audite, & auribus percipite. Nolite elevari, quia Dominus locutus est.

16. Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem.

17. Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea à facie superbia: * plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia captus est grex Domini.

18. Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, sedete: quoniam descendit de capite vestro corona gloriæ vestræ.

19. Civitates Austri clausæ sunt, & non est qui aperiat: translata est omnis Iuda transmigratione perfectâ.

20. Levate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?

21. Quid dices cum visitaverit te? tu enim docuisti eos adversum te, & erudisti in caput tuum: numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem?

22. Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? * Propter multitudinem iniquitatis tuæ revelata sunt verediora tua, pollutæ sunt plantæ tuæ.

23. Si mutare potest Æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.

24. Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ vento raptatur in deserto.

25. Hæc fors tua, parsque mensuræ tuæ à me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio.

26. unde & ego nudavi fémora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua,

27. adulteria tua, & hinnitus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

CAPUT XIV.

Siccitas magna in terra Iuda propter peccata populi; & orans Propheta pro eius liberatione & misericordia, prohibetur à Domino pro ipsis orare: nec suscipit Deus eorum ieiunia & victimas: propheta etiam illis securitatem promittentes, unà cum ipsis peribunt: luget Ieremias mortuos gladio & fame, populique peccata confitens orat pro misericordia.

1. **Q**uod factum est verbum Domini ad Ieremiam de sermonibus siccitatis.

2. Luxit Iudæa, & portæ eius corruerunt, & obscuratæ sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit.

3. Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non invenerunt aquam, reportaverunt vasa sua vacua: confusi sunt & afflicti, & operuerunt capita sua.

4. Propter terræ vastitatem, quia non venit pluvia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua.

5. Nam & cerva in agro péperit, & reliquit: quia non erat herba.

6. Et ónagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba.

7. Si

PRO QUACUMQUE NECES-SIT.

7. Si iniquitates nostrae responderint nobis: Domine fac propter nomen tuum, quoniam multae sunt averfiones nostrae, tibi peccavimus.

8. Expectatio Israel, salvator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum?

9. Quare futurus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvere? tu autem in nobis es Domine, & nomen tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos.

10. Haec dicit Dominus populo huic, qui dilexit movere pedes suos, & non quievit, & Dominus non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & visitabit peccata eorum.

* Supr. 7. 16. & 11. 14.

11. Et dixit Dominus ad me: * Noli orare pro populo isto in bonum.

12. Cum ieiunaverint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocausta, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos.

* Supr. 5. 12. Inf. 23. 17.

13. Et dixi, A a a, Domine Deus: Prophetae dicunt eis: * Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto.

* Infr. 29. 9.

14. Et dixit Dominus ad me: * Falsum prophetarum vaticinantur in nomine meo: non misi eos, & non praecipui eis, neque locutus sum ad eos: visionem mendacem, & divinationem, & fraudulentiam, & seductionem cordis sui prophetant vobis.

15. Idcirco haec dicit Dominus de prophetis, qui prophetant in nomine meo, quos ego non misi, dicentes: Gladius, & fames non erit in terra hac: In gladio & fame confumentur prophetae illi.

16. Et populi, quibus prophetant, erunt proiecti in viis Ierusalem praefame & gladio, & non erit qui sepeliat eos; ipsi & uxores eorum, filii & filiae eorum, & effundam super eos malum suum.

* Thr. 1. 16. & 2. 18.

17. Et dices ad eos verbum istud: * Deducant oculi mei lacrymam per noctem & diem, & non taceant: quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei, plaga pessima vehementer.

18. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in civitatem, ecce attenuati fame. Prophetarum quoque & sacerdos abierunt in terram, quam ignorabant.

* Supr. 8. 15.

19. Numquid projiciens abiecisti Iudam? aut Sion abominata est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita ut nulla sit sanitas? * expectavimus pacem, & non

est bonum: & tempus curationis, & ecce turbatio.

20. Cognovimus Domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi.

21. Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solij gloriae tuae: recordare ne irritum facias foedus tuum nobiscum.

22. Numquid sunt in sculpilibus Gentium qui pluant? aut caeli possunt dare imbres? nonne tu es Dominus Deus noster, quem expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

CAPUT XV.

Nec Moysi nec Samuelis precibus stertendum se dicit Dominus, quin populum Ierusalem tradat pesti, gladio, fami, & captivitati, quia castigatus non est emendatus: conqueritur propheta quod fuerit occasio discordiae, rursusque quod annuntians verbum Dei passus sit opprobrium, cui Dominus promittit auxilium cum vastatione Iudeorum: promittit praeterea & robur, & liberationem, ac misericordiam his qui ad ipsum se convertent.

1. ET dixit Dominus ad me: Si stertit Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: ejice illos a facie mea, & egrediantur.

2. Quod si dixerint ad te: Quod egrediemur? Dices ad eos: Haec dicit Dominus: * Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captivitatem, ad captivitatem.

3. Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dominus: Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandum, & volatilia caeli & bestias terrae ad devorandum & dissipandum.

4. & dabo eos in fervorem universis regnis terrae: * propter Manasse filium Ezechiae regis Iuda, super omnibus quae fecit in Ierusalem.

5. Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua?

6. Tu reliquisti me, dicit Dominus, retrorsum abiisti: & extendam manum meam super te, & interficiam te: laboravi rogans.

7. Et dispergam eos ventilabro in portis terrae: interfeci & disperdidi populum meum, & tamen a viis suis non sunt reversi.

8. Mul-

* 4. Reg. 21. 7. & 11. 12.

CAPUT XVI.

Prohibet Dominus ne Propheta uxorem ducat, denunciando Iudeos vario mortis genere interituros, ita ut mortui non sepeliantur nec plangentur a vivis propter idololatricam patrum ac filiorum, & derelictam legem Domini: sed postea per piscatores ac venatores reducet eos Dominus in terram suam, in qua ipsi una cum Gentibus constabuntur Domino peccata sua.

1. ET factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Non accipies uxorem, & non erunt tibi filii, & filiae in loco isto.

3. Quia haec dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quae genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac:

4. Mortibus agrotationum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terrae erunt: & gladio, & fame confumentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli, & bestiis terrae.

5. Haec enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum convivij, neque vadas ad plangendum, neque consoleris eos: quia abstuli pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam & miserationes.

6. Et morientur grandes, & parvi in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incident, neque calvitium fiet pro eis.

7. Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre.

8. Et domum convivij non ingrediaris, ut sedeas cum eis, & comedas & bibas:

9. quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, & in diebus vestris vocem gaudij, & vocem laetitiae, vocem sponsi, & vocem sponsae.

10. Et cum annunciaris populo huic omnia verba haec, & dixerint tibi: * Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud? quae iniquitas nostra? & quod peccatum nostrum, quod peccavimus Domino Deo nostro?

11. Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & servierunt eis, & adoraverunt eos: & me dereliquerunt, & legem meam non custodierunt.

Rrr 12. Sed

* 1. Reg. 2. 3. Amos 8. 9.

8. Multiplicatae sunt mihi viduae eius super arenam maris: induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie: misi super civitates repente terrorem.

9. * Infirmata est quae peperit septem, defecit anima eius: * occidit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est, & erubuit: & residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus.

10. Vae mihi mater mea: quare genuisti me virum rixae, virum discordiae in universa terra? non feceravi, nec feceravit mihi quisquam: omnes maledicunt mihi.

11. Dicit Dominus: Si non reliquiae tuae in bonum, si non occurrerit tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis adversus inimicum.

12. Numquid foederabitur ferrum ferro ab Aquilone, & as?

13. Divitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis.

14. Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit.

15. Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his, qui persequuntur me: noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium.

16. Inveni sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & in laetitiam cordis mei: quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

* Psal. 1. 1. & 25. 4.

17. * Non sedi in concilio ludentium, & gloriatus sum a facie manus tuae: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me.

* Infr. 30. 15.

18. * Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium.

19. Propter hoc haec dicit Dominus: Si converteteris, convertam te, & ante faciem meam stabis: & si separaveris pretiosum a vili, quasi os meum eris: convertentur ipsi ad te, & tu non converteteris ad eos.

20. Et dabo te populo huic in murum aereum, fortem: & bellabunt adversum te, & non praevalerunt: quia ego tecum sum ut salvem te, & eruam te, dicit Dominus.

21. Et liberabo te de manu pessimum, & redimam te de manu fortium.